

Gods liefde bewezen toen, nu en straks!

Ps. 40:4

Ps. 143:2 en 8

Ps. 85:1, 3, 4

Ps. 119:47

Ps. 36:2

Lezen: Romeinen 5:1-11 – Tekst: Romeinen 5:8-9

Door ds. J. Molenaar, Ede

Voorafgaande aan de Schriftlezing

De Romeinenbrief moet je eigenlijk in zijn geheel lezen. Paulus laat in één grote brief alle facetten van het werk van Christus naar voren komen.

In hoofdstuk 5 begint het tweede deel van de Romeinenbrief.

Het tweede hoofddeel is hoofdstuk 5-8.

In hoofdstuk 1-4 heeft Paulus namelijk aangewezen dat heiden en jood schuldig staan tegenover God. 'Allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God' (3:23). Maar God heeft een uitweg gegeven: Jezus. Wie Hem in geloof omhelst, zal recht voor God staan.

In hoofdstuk 4 laat Paulus zien dat Abram ook door het geloof recht kwam te staan voor God.

In hoofdstuk 5 gaat Paulus dan verder. Want als je gerechtvaardigd bent door het geloof: wat is dat dan voor een geloof?

Welk geluk geeft dat dan?

Gemeente, wie zou er willen sterven voor een goed mens?

Als dat zou moeten, wie zou dat durven? Zou jij het doen?

Ja, zoals Jan van Schaffelaar. Ken je hem? Hij leefde in de 15e eeuw, in Barneveld.

Er was een twist tussen de Hoeken en de Kabeljauwen in ons land. Jan van Schaffelaar zat met zijn mannen in de Barneveldse kerktoren. En de vijand stond onder de toren.

Dat was een kwestie van tijd en iedereen was omgebracht. Maar er was één uitweg.

De vijand riep onder aan de toren: 'Als jullie Jan van Schaffelaar naar beneden gooien, dan laten we de anderen vrij.'

Nou, dat deden die makkers van Jan van Schaffelaar natuurlijk niet. Zo'n goeie leider gooi je toch niet naar beneden. Maar Jan van Schaffelaar deed het wel. 'Als ik jullie leven daarmee kan redden, dan zal ik springen.'

En hij sprong.

Wonderlijkerwijs kwam hij levend op de grond terecht, maar hij werd alsnog gedood. Hij gaf zijn leven om zijn makkers te redden.

Wie zou dat doen? Wie durft dat?

Zou u het doen?

Moet je het je eens indenken... Meestal willen we best wat doen voor een ander. Zeker als die ander je heel erg lief is. Voor zulke mensen ga je door het vuur.

Maar als het je leven kost? Als je dat met je dood moet bekopen?

Tja?!

Misschien... Maar het is wel hoogst uitzonderlijk, hoor. Maargoed, als het je makkers zijn, je vriend, nou ja...

Paulus zegt dat ook in vers 7. Het is hoogst uitzonderlijk, maar het gebeurt weleens.

Dat doen mensen af en toe nog wel, maar voor een slecht mens sterven, dat doet niemand.

Toch?

Voor die IS-figuren sterven... Ja, ik ben niet mal. Al zit ik met al die figuren in één toren opgesloten. Voor zulke lieden ga ik niet springen.

Maar God...

God echter...

Ja, nu moet je opletten. *God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren.*

Zo.

God bevestigt Zijn liefde.

Beveelt Zijn liefde aan.

God bewijst Zijn liefde.

Aan wie? Voor ons, staat er. Meer dan één keer, hè.

Voor ons!

God bevestigt Zijn liefde. Voor ons!

Of voor u niet? Dat kan. Dat u zegt: Nee, daar ben ik te slecht voor. Dat kan niet. Dat gaat zomaar niet. Gods liefde voor mij? Nee.

Of dat je denkt – want dat zeg je natuurlijk niet – maar je denkt: Daar ben ik te goed voor.

Dat God mij liefheeft. Dat kan ik wel begrijpen. Maar zo, dat Christus voor mij moet sterven.

Nee. Ik zou niet weten waarom?

‘Waarom zou er iemand voor mij moeten sterven?’ zei een hoogleraar. Misschien denk jij dat ook wel.

God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is.

Nou, daar moet het in deze preek over gaan. Over Gods liefde. Kun je iets over de liefde van God vertellen?

Dat is toch geen gekke vraag? Misschien vragen ze het morgen wel aan je, op je werk, op je school. Kun je iets over de liefde van God vertellen? Wat is dat voor een liefde? Komt iedereen er dan wel?

Sommige mensen hoor je zeggen: ‘Nou ja, God is liefde. Dus ik vind dat we niet te moeilijk moeten doen. Want als God liefde is, dan komt het met iedereen wel goed.’

O ja. Is God zo lief, dat Hij alles wel goed vindt?

Nee, dat zegt Paulus nou net niet.

Ja, zeg je, maar waarom schrijft hij dan in dit gedeelte over de liefde van God?

Goeie vraag.

Waarom schrijft Paulus dit?

Nou, hij is heel hoog begonnen, hè. *Vrede met God. Het zit goed tussen God en de gelovigen.*

Door onze Heere Jezus Christus. We staan in de genade. We hebben toegang tot God.

En we hopen op de heerlijkheid die wacht. Op de grote toekomst met Christus die komt.

Het kan niet meer stuk.

Dat is vers 1 en 2.

Maar dat zijn wel erg grote woorden, vind je niet? Te groot om helemaal te bevatten. Deze woorden leveren nogal wat vragen op. En Paulus gaat in de rest van dit gedeelte in op allerlei vragen.

Want ik kan wel zeggen dat ik vrede heb met God en hoop op de toekomst met Christus die komt, maar als ik nu tegenslagen in mijn leven heb en krijg? Durf ik dit dan nog te zeggen? Jazeker, zegt Paulus. Vers 3 en 4.

Want de verdrukkingen verbinden de gelovigen juist nog vaster aan de Heere Jezus.

O!

Volgende vraag.

Want die hoop op God en Zijn toekomst kan toch ook beschamen? Dat het eigenlijk nergens op slaat? Dat ik hoop op iets wat er eigenlijk niet is? Ik hoop immers op iets wat ik niet zie?

Nee, zegt Paulus.

Vers 5.

De gelovigen worden echt niet beschaamd, want de Heilige Geest is bezig en blijft bezig in het leven van Gods kinderen om Gods liefde in hun harten uit te storten.

Uitstorten: geen druppeltjes, maar een waterval van liefde. Daar is de Heilige Geest mee bezig.

En daardoor weten we: onze hoop op God en Zijn toekomst beschaamt niet.

O!

Maar, en dat is de derde vraag, hoe gaat dat in het eindoordeel?

In hoofdstuk 2 zijn er immers stevige woorden gevallen.

Lees maar na.

Over dat laatste oordeel van God moet je niet te makkelijk denken. Dat is zo zuiver als het maar zijn kan. Daar komt alles open te liggen. Daar kan ik echt niks meer toedekken of wegmoffelen.

Nou, dan kan ik wel zeggen: Ik heb vrede met God. Maar wie zegt mij dat ik in het eindoordeel niet alsnog gestraft word? Is het echt wel zo zeker dat het dan ook vrede is tussen God en mij?

Want als ik m'n leven bekijk? Nu ik vrede met God heb door onze Heere Jezus Christus, leef ik daar dan ook helemaal naar? Is het allemaal zo perfect in mijn leven, dat ik kan zeggen dat het echt wel goed zit?

Hoe weet ik nu dat God in het eindoordeel niet alsnog vreselijk op mij zal moeten toornen?

Dat is de vraag die Paulus in vers 6-11 beantwoordt.

Dat is een grote vraag. Vind je niet? Misschien wel jouw vraag: Hoe weet ik nu dat ik in het eindoordeel niet alsnog veroordeeld word?

Daar gaat Paulus op antwoorden. Hij laat zijn antwoord in drieën uiteen vallen. Hij gaat eerst terug naar het verleden. Wat is *daar* nou gebeurd?

Dan kijkt hij naar het heden. Wat doet dat *nu* met je?

En ten slotte wijst hij naar de toekomst. Wat doet dat *straks* voor je?

Toen, nu en straks.

Kijk maar mee.

Eerst het verleden. Hoe weet ik nu dat ik in het eindoordeel niet alsnog veroordeeld word?

'Nou,' zegt Paulus, 'God bewijst Zijn liefde voor ons.'

Waar dan? 'Daarin dat Christus voor ons gestorven is.' Dat zit Paulus heel hoog. Hij zegt het wel drie keer. Achter elkaar. In vers 6, 7 en 8.

'Christus stierf.' Dat is Gods liefde! Moet je indenken.

Paulus schrijft deze brief zo rond 55 na Christus. Aan kleine huisgemeenten in de miljoenenstad Rome. Het New York van die dagen. En hij zegt: 'Wil je weten of je in het eindoordeel niet alsnog veroordeeld wordt, dan moet je twintig jaar terug. Toen is het gebeurd. Christus is voor jullie gestorven. Dat is het bewijs van Gods liefde voor jullie.

Ja, daar wisten jullie toen nog niks van. Jullie lagen daar in Rome nog plat op de grond voor de heidense afgoden. Jullie wisten niet eens dat Jezus bestond. Dat is waar.

Maar toen heeft God al aan jullie gedacht. God bewees Zijn liefde niet toen jullie ernaar gingen vragen. Hij heeft Zijn liefde niet bevestigd toen jullie erop zaten te wachten. Hij heeft Zijn liefde niet getoond toen jullie er verlegen om werden.

Maar, houd je vast, God bewees Zijn liefde toen jullie nog zondaars waren. Toen jullie nog alles deden wat God verboden had. Toen jullie nog gewoon je eigen gang gingen. Toen jullie nog deden wat jullie zelf vonden, voelden en dachten. Toen jullie nog gewoon je eigen hormonen en driften achterna holden. Toen bewees God Zijn liefde.'

Dat is wat!

Christus stierf dus niet voor nette mensen. Voor Zijn kameraden. Voor mensen die Hem wel aardig vonden. Maar voor zondaren. Voor van die IS-figuren, Bokoharam-types.

Ja, het gaat nog een tandje dieper: voor krachteloze mensen, vers 6. Voor vijandige mensen, vers 10.

Nou, dat mag je morgen gaan vertellen. Als ze aan je vragen: 'Kun je iets over de liefde van God vertellen? Wat is dat voor een liefde?'

Dan zou ik dit maar vertellen: 'God bewijst Zijn liefde in het sterven van Christus. Dat geloven wij. En Hij stierf voor zondaren, krachtelozen, vijanden. Mensen die totaal niet op God zaten te wachten.'

Maar voordat je dat gaat vertellen aan iedereen, nog even dit: Is Jezus ook voor jou gestorven? Voor u? Wie ben je?

Ja, zeg je, wat wil je weten?

Nou, hier staat dat Jezus stierf voor krachtelozen. Voor zondaren. Voor vijanden.

Wat is dat? Krachtelozen? Dat zijn mensen die zo zwak zijn, dat ze geen kracht hebben om Gods wet volmaakt na te leven. Dat zijn mensen die zo weinig kracht hebben, dat ze niet eens op het idee komen om te roepen om genade.

En zondaren? Wat is dat?

Nou, dat klinkt niet best. Dat zijn misleunen. Mislukkelingen. David-figuren, die hun hormonen ineens achterna hollen. Figuren die als het puntje bij het paaltje komt helemaal voor zichzelf gaan. Over lijken gaan. Uria.

Weet u nog? Dat zijn Paulus-figuren. Figuren die voor een eigen ideaal gaan. Werelds of godsdienstig. En zover gaan, dat ze anderen - net als Paulus - uit de weg willen ruimen. Of in ieder geval een toontje lager willen laten zingen.

Ja, zelfs vijanden van God.

Wat is dat nu weer? Mensen die denken: Ik wil eigenlijk niks met een God te maken hebben. Ik zit helemaal niet op een God te wachten. Wat moet ik met een God? Ik bepaal het zelf wel hoor.

Voor zulke mensen is Christus gestorven. Waarom deed Hij dat dan? Omdat God zulke mensen liefheeft.

Dat staat er!

Nou, nu moet je ophouden. Dat kan niet. Nee, dat kan ook niet. Maar het is wel zo. Want God bewijst Zijn liefde niet aan mensen die iets meer hebben dan een ander.

Want God bewijst Zijn liefde niet aan mensen die wat beter hebben opgelet en daarom...

God haalt niet de beste mensen er uit en de slechteriken laat Hij links liggen. Nee.

'God bewijst Zijn liefde voor vijanden. Voor krachtelozen. Voor zondaren.' Daar gaat Hij de dood voor in. Hoor je dat?

Zeg me dan nu eens: Is Jezus ook voor u gestorven? Wie bent u?

Want we zingen heel graag: 'Geprezen zij het Lam dat eeuwig leeft. Dat vol ontferming alle schuld vergeeft.' Maar als het nu concreet wordt? Als daar gezichten bij komen? Van concrete daders.

Paulus de man die voor zijn eigen ideaal gaat. David de man die over lijken gaat. Mannen die je toch nooit meer aan het Avondmaal zou toelaten? Mannen die voor het strafhof in Den Haag horen te komen. Toch?

'Geprezen zij het Lam...' Ja ja. En als daar feiten bij komen? Uit mijn concrete leven. Van de achterliggende maanden.

Als u zou weten wat ik allemaal denk en voel. Zou u dan naast mij in de kerk willen zitten? Zou u mij dan aan het Avondmaal toelaten?

We zingen wel heel hard: 'Geprezen zij het Lam dat eeuwig leeft. Dat vol ontferming alle schuld vergeeft.' Maar als verkondigd wordt dat Hij het echt doet, dan...

Gemeente, Christus sterft voor onwaardigen. Voor daders. Voor onserieuze lolbroeken. Voor onverschillige grapjassen. Voor nonchalante lieden. Voor mensen die niet op God zitten te wachten. Voor mensen die vanmorgen misschien dachten: Ik ben zo klaar met al die dingen van God en Zijn dienst. Dat naar de kerk gaan en zo...

Maar hoor nu eens: 'God bewijst Zijn liefde.'

Ja, zeg je, dat kun je wel roepen. Maar er moet toch wel iets gebeuren? Ik kan toch niet zeggen: God bewijst Zijn liefde, dus het zit wel goed. Er moet iets gebeuren. Dat hoor ik nog weleens. Soms jaren achtereen: 'Er moet iets gebeuren.'

Maar gemeente, Paulus zegt allereerst: 'Er is iets gebeurd. Alles is gebeurd. Christus is gestorven toen wij nog zondaars waren.'

Zijn liefde gaat aan jouw zoeken altijd vooraf. Zijn liefde gaat overal tegenin. Zijn liefde hoef je niet bij God op te wekken. Voor Zijn liefde moet je je niet opwerken. Als God nu maar ziet, dat jij het zo goed probeert. Dat jij het zo goed meent. Dat jij zo'n diepe zondekennis hebt.

Dat jij echt spijt hebt. Dan...

Ja, wat dan? Gemeente, Gods liefde is voor onwaardigen. Luther zegt: 'Als God in je leven komt, dan vindt Hij je op zijn slechtst.'

Hij komt voor mensen die geen punten hebben. Voor mensen die juist te weinig punten hebben. Ben je daar nu blij mee?

Want als je nu zegt: 'Maar er moet toch iets gebeuren?' Dan zeg ik: 'Je hebt gelijk! Helemaal.' Maar dan vraag ik je: Hoe sta je nu tegenover dit werk van Christus voor zondaren? Wat er gebeurd is in het verleden, wat doet dat nu met je in het hier en nu?

Want kijk eens wat Paulus zegt: God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed... Nu. Jaren geleden stierf Christus en nu zijn wij gerechtvaardigd door Zijn bloed...

Wat is dat? Gerechtigd? Paulus zegt: Ik heb gezien wie ik ben en ik zie het steeds weer en meer. Zondaar. Maar ik heb ook ontdekt dat Zijn bloed reinigt van alle zonde.

Waar dan? In de verkondiging van het Woord. Dat Zijn offer zo groot is. Zo volmaakt. Dat ik er alleen nog maar in kan wegkruipen.

En zo sta ik nu recht voor God. Ik ben gedoken in de oceaan van Zijn liefde, die openging op Golgotha. Ik heb zelf niks. Maar de Heere Jezus heeft alles voor mij.

Niemand hoeft dus ook moedeloos te zijn. Want er is geen mens van wie de Heere van zegt: Met jou is het onbegonnen werk. Dat is de grote ruimte in die woorden: vijand, zondaar, krachteloos. Ziet u dat?

Gemeente, hoe kun je hier nu koud en onverschillig onder blijven? Hoe kun je dan nog in je zonde blijven leven? Hoe kun je dan nog zeggen: Ik ben klaar met God en Zijn dienst...

‘God bewijst Zijn liefde voor zondaren...’ Of ergert je dat? Sta je nogal hoog. Heel rechtzinnig: Dat gaat veel te makkelijk. Of je denkt: Ja, doe nu niet zo moeilijk, natuurlijk heeft God mij lief. Wat denk je wel? Ik ben toch gedoopt. En ik doe toch goed mee in de kerk. En ik heb belijdenis gedaan.

O ja.

Maar Christus is gestorven voor zondaars. En Hij komt vandaag om geloof in die zondaarsliefde te versterken. Als je het allemaal hebt en het allemaal zo vanzelfsprekend is, wat moet je dan vanmorgen met deze woorden van Paulus?

Gemeente, dit moet mij verkondigd worden, omdat ik het bij tijden haast niet geloven kan: Gods liefde voor mij. Omdat ik het maar niet begrijpen kan. Als die liefde nooit een wonder voor je geworden is, zou je dan nu niet gaan bidden? Gewoon op de bank waar je zit: ‘Heere, laat mij zien wie ik ben voor U: krachteloos, zondaar, vijand. Zodat ik echt eens verwonderd zal raken over Uw liefde.

Want wie daar verwonderd over raakt, die krijgt zo veel hoop voor de toekomst. Dan weet ik zo zeker dat ik ook in het eindoordeel niet veroordeeld word. Waarom niet? Omdat het 2000 jaar geleden is gebeurd. Dat is vast. Buiten mezelf in Christus.

Omdat het onder de verkondiging hier en nu gebeurde. Dat ik met heel mijn verloren leven, alleen nog maar kon springen in de oceaan van Gods liefde.

Ja, als dat allemaal waar is, zegt Paulus, dan zal die liefde ook bevestigd worden op de laatste werddag. Dan zal Gods toorn mij nooit treffen. Ook dan niet.

‘God immers bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren. Veel meer dan zullen wij, nu wij gerechtvaardigd zijn door Zijn bloed, door Hem behouden worden van de toorn.’ Hoort u het: Behouden WORDEN van de toorn.

Eeuwig behouden door Hem.

Of niet? Kruipt u niet weg in dat werk van Christus? Dat is vreselijk. Want het is nu en straks behouden worden van de toorn of omkomen onder de toorn.

Gemeente, zie nu op Christus. Kruip weg in Zijn werk en offer. Dan ben je eeuwig behouden van de toorn. Ja, het duizelt mij. En ik begrijp steeds minder van Gods liefde. Ik verdrink er in.

U ook? Jij?

Zeg maar waar u staat. Zeg nu maar wat dit evangelie met je doet.

Laat ik je helpen. Ik sluit af met twee verhalen. En vertel dan maar eerlijk hoe het er met jou voor staat. Niet aan mij, maar aan de Heere.

De Amerikaanse dominee Hull bezocht de nazi beul Adolf Eichmann. Hij schreef er een boek over: *Strijd om de ziel*. 13 keer voor zijn executie kwam hij op bezoek. Hij sprak met hem over zijn donkere verleden. Hij sprak over Christus die voor zondaars stierf.

De dood was vlakbij voor Eichmann. Maar elke keer weer zei Adolf: 'Ik heb niemand nodig die in mijn plaats sterft. Ik wil die ook niet.'

Zelfs toen hij op de executieplaats stond en de strop om zijn hals was, riep dominee Hull: 'Jezus, Jezus, Jezus!' Maar Eichmann schudde zijn hoofd.

Tja! Aangrijpend hè?

Ja, misschien doet u het veel minder heftig, zoals Eichmann doet u niet. Maar ondertussen... Want wie de vergeving van zonden – vroom of werelds – afwijst, heeft alles te vrezen. Echt. Laat ik dan ook dat andere verhaal vertellen.

Toen de Duitse theoloog Johann Albrecht Bengel op sterven lag, vroeg hij om een geestelijke. Hij was in geestelijke nood en hij zei: 'Laat er een geestelijke komen bij me.' Alleen een eerstejaars theologiestudent was beschikbaar. Hij kwam.

Met angst en beven liep hij het sterfvertrek binnen naar de grote leermeester. Hij stamelde alleen maar bij dat sterfbed. Stotterend zei hij: 'Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonden.'

Bengel keek de stuntelige student aan. Hij zei: 'Dat is genoeg, jongen. Dank je wel. Je kunt weer gaan.'

Gemeente, ik weet niet hoe je deze week ingaat. Maar vandaag klinkt door de hele preek heen: 'Het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt ons van alle zonden.' Ik mocht het u vanmorgen in Gods naam voor de zoveelste keer verkondigen. Wat zeg je daar nu op? Zegt u het ook?

'Dat is genoeg, jongen. Dank je wel.'

Amen